

SFS 1999:126

Utkom från trycket
den 16 mars 1999

Lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning;

utfärdad den 4 mars 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 33 och 38 §§ lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning skall ha följande lydelse.

33 § Om svaranden i ett mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning bestrider ansökningen i rätt tid, skall sökanden genast underrättas om det. Om sökanden vill vidhålla sitt yrkande, kan han begära att målet eller, om bestridandet avser endast en del av yrkandet, målet i den bestridda delen skall överlämnas till tingsrätt.

Underrättelse enligt första stycket skall innehålla upplysning om vad som sägs där samt i 34, 35 och 37 §§.

| En invändning om skiljeavtal skall behandlas som ett bestridande.

38 § Om det behövs, skall sökanden få tillfälle att yttra sig över vad svaranden har anfört i bestridandet. Begär sökanden ersättning för kostnader som uppkommit efter ansökningen, skall han ange detta i ett sådant yttrande.

Kronofogdemyndigheten får inte förordna om ytterligare skriftväxling i målet.

| En invändning om skiljeavtal hindrar inte att ansökningen prövas.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1999.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Thomas Rolén
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1998/99:35, bet. 1998/99:JuU12, rskr. 1998/99:142.

